01092

En
Matmoders
första
Samtal
med sin nya Kökspiga d. 29 Okt. d. å., angående den bortflyttade pigans egenskaper.

STOCKHOLM.
Tryckt i Eckſteinſka Boktryckeriet, 1832.

A. III.

(Samtalet eger rum uti ett Handtwerkshus wid Österlånggatan, 2 t:r upp. Frun, med biträde af en till åren kommen Hjelphustru, sköter sjelf köksskötslorna. Kl. är omkring 3 qwart till 4 på e. m. Tallweden brinner i spiseln, Hjelphustrun står framför, swettas, och är sysselsatt med en kastrulls rengöring. Frun är sysselsatt att, med en ren handduk torka ett porslinsfat. — Hon ser misnöjd ut och har alltid något att tadla på det, som Hjelphustrun gör. — Man ser tydligt, att hon är förargad öfwer, att hon måste stå och förrätta pigsysslor. Hon har sköldpadds-kam i håret, samt har swart sidenklädning och silkesshavlett och negligée med breda spetsar på sig. — Ändtligen hörs det buller i trappan; det är den nya kökspigan, som anländer. Först inträda twå karlar, bärande kistan, som de nedsätta nära spiseln, och gå derefter sin wäg; efter dem inkommer den nya, så länge wentande pigan, propert klädd; hon niger för Frun, som börjar på följande sätt:)

Frun. Nå ändtligen! det war wäl att du kom; hur war det du hette nu igen?

Pigan. Amalia.

Frun. Ack ja! nu kommer jag ihåg. — Men min kära du, du har låtit länge wänta på dig. — Åtminstone hade du bordt wara här kl. 7 i morse

Amalia. Jag ber att Frun är god och ej tar illa upp det. Jag war i går på Operan och såg på Drottningen af Kålgåna eller hur pjesen hette, och innan jag kom hem war kl. 11; och så bodde den madamen, som jag har logerat hos de här frihetsdagarna, ända långt borrt på Luntmakargatan på Norr. I morse war jag owanligt sömnig och fick deßutom länge wänta på, innan jag fick kaffe, som Madamen kokade.

Frun. Nå nå, en matmoder får intet wara första dagen så noga, endast tjenaren sedermera uppfyller sina skyldigheter. — Jag behöfwer wäl intet påminna dig derom. Du

är wäl wan, att opåminnt uträtta de syßlor, som tillkomma en kökspiga?

Amalia. Det kan Frun wara försäkrad om. Det kan också mina bewis intyga?

Frun. Ja, det är nog sannt, att du har wackra betyg, och till och med på, mer än twå års tjenst. Men kökspigan, som i Onsdags flyttade ifrån mig, hade också wackra betyg, fast hennes uppförande war både så och så. Det war nu det enda, som gjorde åtskillnaden, att hon ej hade betyg på längre, än halfårs-tjenster.

Amalia. Det tror jag nog, att herrskaperna ofta hafwa otur med sitt tjenstefolk, men hwad mig beträffar, så har jag både mundtliga och skriftliga rekommendationer att framwisa, och är alltid påpaßlig i mina syßlor, om jag får säga't sjelf, samt har alltid när

jag haft en god matmoder, warit henne af hjertat tillgifwen.

Frun. Nå; det låter godt, kära du; jag will tro dig; men hon som flyttade i Onsdags, henne hade jag ej mycket nöje af. Det war en swårighet att få henne, att stiga upp om morgnarne i tid; war jag intet med jemnt i syßlorna och påminte henne allt, hwad hon skulle göra, så blef ingenting ordentligt gjordt; och se bara på hur kopparn, som står på hyllorna ser ut; så har hon lemnat den efter sig, kan sådant kallas för rigtigt skuradt?

Amalia. Nej, det är ju fasligt, kära Fru! Annat är jag wan wid.

Frun. Deßutom hade hon den elaka wanan, att säga emot och swara mig. Hon förargade mig, så att jag flera gånger blef werkligt illamående. Sådant slipper jag wäl att erfara af dig?

Amalia. Ja, det swarar jag för. Det skulle wißt paßa sig det?

Frun. Och när hon fick låf att gå ut i egna ärender om söndagseftermiddagarne kl. 4, och jag sade henne, att hon bestämdt skulle wara tillbaka till kl. 7, så såg man ändå intet till henne förr än kl. 9 eller half 10 ja till och med 10.

Amalia. Se man på! Jo, jag tackar jag; det war en wacker jungfru att ha i köket.

Frun. Men, hör på; laga nu att du kommer till dina syßlor. Det wore wäl bäst, att du tog på dig ett annat förkläde, och intet agerade främmande längre. — Här är mycket, som skall göras och jag måste in och klä mig.

(Frun skyndar sig ur köket; Amalia tar af sig shawletten och nedlägger den i kistan, tar på sig ett hwardags-förkläde och börjar sina syßlor wid spiseln).

STADSMUSEUM STOCKHOLMS
B 3031/47
JEAN JA[illegible]
[illegible]